L'encert els gira l'esquena

El Girona hi posa el joc, la intensitat i les ocasions, però un solitari gol de Manucho posa fi a la seva ratxa d'imbatibilitat

Les imatges del Rayo-Girona

T ard o d'hora havia d'arribar. Feia més d'un mes que el Girona esquivava la derrota. Ho havia fet gràcies a una sòlida defensa i a uns quants partits força seriosos que l'havien catapultat a la zona de play-off. Però va ser ahir, a Vallecas, on va tornar a perdre. I ho va fer en una tarda en la que hi va posar no només més intensitat, sinó també el joc i les ocasions. Però l'encert va decidir girar l'esquena a un equip que ho va provar de totes les maneres i que va acabar caient per culpa d'un solitari gol de Manucho als primers minuts del segon temps.

Borja García, amb passat al Rayo, sabia de què anava la història. Havia avisat que les dimensions de Vallecas afavorien els locals i, per tant, ser més intensos que el rival i mantenir al màxim el grau de concentració era bàsic per tornar de Madrid amb un bon resultat i allargar així la ratxa d'imbatibilitat. Ho va entendre a la perfecció el Girona, que va saltar al camp amb el peu enganxat a l'accelerador. Intensitat al màxim i velocitat de creuer van fer que els blanc-i-vermells portessin la batuta des de bon inici; la pilota va ser seva i també les ocasions, davant d'un Rayo que més que fer gala de la seva plantilla i de recordar un equip que ve de Primera, va necessitar Déu i ajuda per aguantar el tipus. Els de Sandoval van limitar-se a defensar i a aparèixer a batzegades, fent que Bounou es passés, almenys els primers 45 minuts, mirant-s'ho com un espectador més i gaudint de l'espectacle que oferia la sempre animada graderia on hi ha els Bukaneros.

Una setmana més, Machín va decidir sortir amb només un punta de referència, deixant Cristian Herrera i Sandaza a la banqueta i apostant per Longo a l'atac i un Portu situat com a segona punta per mossegar a cada acció. Un xic més endarrerit, l'encarregat de dur la batuta era Borja García, escudat pel múscul d'Alcaraz i Pere Pons. La fórmula li va sortir prou bé d'entrada al Girona, que no només va començar atacant, sinó que va mantenir a ratlla el seu adversari. Les jugades d'atac van ser seves i també el control de la pilota. Al primer minut, Portu no va arribar per poc a una assistència a l'espai de Borja i al 8 era el madrileny el que ho provava amb una falta directa que sortia un pèl desviada. Al 12, primera bona ocasió dels gironins: Borja García, omnipresent, penjava l'esfèrica al cor de l'àrea i, allà, Ramalho connectava un cop de cap que va acabar amb la pilota per damunt del travesser. Insistia el Girona, que al 17 ho tornava a provar amb un xut llunyà d'Alcaraz a fora.

El Rayo, fins llavors amagat a la cova, va decidir treure el cap. Va ser més aviat un despertar tímid, per avisar que allà hi era, però que la història no anava massa amb ell. Perquè això és el que oferien els de Sandoval. Tot i jugar a casa, el tempo del partit el marcaven els gironins. El Rayo es limitava a esperar al darrere i a mirar d'explotar la velocitat de les seves bandes, tot buscant la corpulència de Manucho a dalt. Al 23, primera i única ocasió dels

locals. Ebert va provar una centrada perillosa al cor de l'àrea, la pilota es va passejar per davant Bounou i l'acció acabaria amb un xut desviat de Fran. Va ser l'únic argument d'un Rayo que marxaria capcot i xiulat cap als vestidors quan l'àrbitre va assenyalar el descans. L'afició no estava contenta només per aquesta única embranzida dels de casa, sinó també perquè el Girona va apretar al tram final, protagonitzant alguna jugada de perill que hauria pogut desnivellar l'empat inicial.

Al 35, Juanpe es va sumar a l'atac en un servei de cantonada i la seva rematada de cap va marxar alta. Al 41, era Longo el que ho provava. Bona acció de l'italià, qui rebia d'esquenes a la porteria. A la mitja lluna, es va regirar amb un bon moviment corporal, va guanyar l'espai al defensor i va enviar la pilota ben a prop del pal esquerre de Gazzanica. L'última, abans del pas pels vestidors. Una internada de Coris per la banda dreta va acabar amb una centrada del selvatà. La pilota va arribar a Longo, però el de Col San Martino la va rematar amb tan poca força que el seu xut no va trobar porteria.

La rauxa, l'empenta i l'espurna que als madrilenys els havia faltat durant tot el primer acte, se'ls va aparèixer de cop només arrencar la segona meitat. Dues fuetades, en un tres i no res, van permetre al Rayo llançar pel terra tot el bon treball que el Girona havia ofert durant un bon grapat de minuts. Bounou va haver d'aparèixer al 46 per refusar un xut d'Ebert i la rematada posterior de Cristaldo marxava a fora. Instants després, una cavalcada d'Àlex Moreno per banda dreta acabaria amb la pilota als peus de Manucho. El corpulent davanter es va regirar dins l'àrea, va crear-se un espai i allà va afusellar Bounou per fer pujar l'1-0 al marcador. Amb dues accions gairebé consecutives, el Rayo es posava per davant del marcador, es treia els nervis i la pressió del damunt i, de passada, convencia tots aquells que havien acomiadat l'equip amb xiulets al descans.

El gol i l'embranzida del rival no va fer desaparèixer les ganes del Girona d'anar pel partit. La resposta va arribar ben aviat però de nou l'encert els girava l'esquena. Al 51, jugada assajada que acabaria amb un cop de cap de Longo que marxava llepant el pal. I al 59, Gazzanica treia una fuetada seca d'Aday amb una aturada en dos temps. Veient que els minuts passaven, Machín va decidir moure fitxa. Primer, amb l'entrada de Cristian per Longo; després, ball de fitxes amb Sandaza per Coris. I quan el partit encarava la recta final, debut de Cámara per Alcaraz. El partit es va trencar i això no ho va saber aprofitar el Girona, que en els últims minuts no va trobar la manera d'inquietar el rival i fer l'empat.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/23/lencert-gira-lesquena/810758.html?utm_source=rss